

[Ole Espersen]

sikkerhedsseler; vi straffer, når man parkerer på et uhensigtsmæssigt sted, og vi gør derved i titusindvis af mennesker kriminelle. Det straffer vi, men at straffe de mennesker, der forøger færdselsrisikoen stærkt – det sidste ord glemte hr. Helge Adam Møller – ved at køre med en promille mellem 0,5 og 0,8, vil vi sige, at dér må vi nøjes med kampagnen.

Jeg synes, det er komplet uforståeligt for mig. For mig er det også ganske betydningsfuldt, at en lang række fornuftige lande – dem vi ellers foretrækker at sammenligne os med – er gået betydelig lavere end den danske promille. Jeg kan kun afslutningsvis sige, at jeg er overrasket, og det er mig komplet umuligt at forstå den holdning, der ligger bag Det Radikale Venstres og SF's udtalelser i dag.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Fru Margrete Auken en sidste kort bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er egentlig forfærdelig ked af, at hr. Ole Espersen ikke deltog i den konference, Justitsministeriet for et par år siden holdt herinde om de lave promiller og færdselssikkerheden. Det gjorde hr. Ole Espersen nemlig ikke. Vi mødtes lige inden, og hr. Ole Espersen sagde til mig: »Nu håber jeg, at vi får promillen ned til 0,5.« »Ja,« sagde jeg, »det er jeg enig i.« Så gik jeg ind for at overvære konferencen.

Det gjorde indtryk, at der faktisk ikke var nogen, der kunne fremlægge dokumentation for, at det ville spille en rolle for færdselssikkerheden med de lave promiller. Det var resultatet af den konference og mange, mange, mange diskussioner i Nordisk Råds Trafikudvalg og i færdselssikkerhedsarbejdet dér, som har fået mig overbevist om, at det er ikke sådan, vi skal gøre det her.

Heller ikke i de andre nordiske lande kan de fremlægge beviserne, men der sker det samme i de andre nordiske lande, som der tit sker her – ikke så slemt her hos os – at man ikke kan forestille sig, at det er éns egen hastighed, der er skyld i ulykkerne. Så finder man på noget andet, det, som man ikke gør selv. De nordiske politikere drikker ikke, men de kører for stærkt, men så siger de, at det er spiritussens skyld, at de har det store ulykkestal, som vi har, skønt

det er jo tydeligt, at der er større alkoholindtag på de lave promiller i Danmark end i de øvrige nordiske lande.

Jeg er meget, meget forfærdet over, at hr. Ole Espersen siger, at vi nøjes med kampagner over for spirituskørsel. Det må ikke gå ud fra denne sal, at spirituskørsel ikke er kriminelt, for det er det, og det går vi ind for at det skal være. Vi går ind for, at det skal straffes, og det skal straffes hårdt. Hr. Ole Espersen forplumrer debatten ved at blande spirituskørslen ind i de lave promiller, som vi snakker om nu. Alle i denne sal går ind for, at vi opretholder kriminaliseringen af spirituskørslen, og også hvad der ligger over 0,8 promille, hvor vi jo er strengere end f.eks. i Norge og Sverige, som har mildere bestemmelser ved 0,8 og 1,3 promille, end vi har. Det vil jeg også lige have med her.

Jeg synes altså, at det er at forkludre debatten. Jeg ville egentlig ønske, at hr. Ole Espersen havde fulgt argumenterne tættere omkring det, så man ikke hang sådan fast i, at man bare sagde rent principielt og ikke stak næsen lidt ned i, hvad vi har af beviser.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi går tilbage til ordførerrækken.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Socialdemokratiet, fordi de ville støtte os. Vi havde også håbet at kunne sige tak til SF, men de skiftede standpunkt, og så havde vi selvfølgelig håbet, at der var langt flere, der ville støtte os.

Det er egentlig beskæmmende at høre på en så lang debat, hvor man prøver på at finde alle mulige undskyldninger for noget, man egentlig godt ved hvordan burde være. Man vil ikke have så mange kriminelle. Man får en fornemmelse af, at størstedelen af Danmarks befolkning kører med en promille i hvert fald over 0,5. Tænk på, hvor mange andre områder, hvor vi har mange kriminelle, fordi vi har en lovgivning, som hr. Ole Espersen sagde.

Nej, sandheden er jo den, at man vil fortsætte med at drikke, som man hidtil har gjort, og at man i frihedens og frisindets navn vil have det sådan, at man kan konsumere det, der nu er passende til en god frokost, og derefter sætte sig ud i bilen, uanset om man er i stand til at køre eller ej. Nogle kan selvfølgelig gøre det uden at blive indblandet i ulykker.